

επιστήμη

επιστήμη, η, ουσ. [<αρχ. ἐπιστήμη], η επιστήμη· υπερβολικός χαρακτηρισμός για μια ορισμένη εμπειρική γνώση ή δραστηριότητα: «το καλό γαμήσι είναι επιστήμη»·

- *ανάγω σε επιστήμη (κάτι)*, κάνω κάτι, ιδίως παράνομο ή όχι θεμιτό, πολύ συστηματικά, πολύ μεθοδικά ώστε να έχει σίγουρο αποτέλεσμα: «έχει αναγάγει την κλεψιά σε επιστήμη || αυτός ο άνθρωπος έχει αναγάγει την απατεωνιά σε επιστήμη»·

- *η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά*, **α.** έκφραση που δηλώνει πως η επιστήμη δεν μπορεί να προσφέρει καμιά βοήθεια. Η έκφραση ακούγεται συνήθως σε θέματα ιατρικής σχετικά με τους αρρώστους, που σημαίνει πως στο εξής ο άρρωστος είναι μόνο στο χέρι του Θεού για να γίνει καλά: «οι γιατροί πληροφόρησαν τους συγγενείς του αρρώστου πως η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά». **β.** λέγεται και ειρωνικά για κάθε ακατανόητη ενέργεια κάποιου ατόμου: «μ' αυτά που κάνεις, ακόμα και η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας